

skrivninger over Statens Driftsbudget paa dertil egnede Aktiver. Men med Hensyn til det første Beløb, de ca. 150 Mill. Kr., vil jeg hævde som min Opfattelse, at dette ingenlunde er nogen anselig Sum til Imødegaaelse af fremtidige Vanskeligheder, der utvivlsomt vil melde sig i betydeligt Omfang paa et Tidspunkt, da Statens Indtægter vil svigte, og med Hensyn til Afskrivningerne maa jeg give Udtryk for det Standpunkt, at de ingenlunde kan betragtes som overdrevent rigelige. Naar man f. Eks. ser paa Beskæftigelsestilskuddene, er Forholdet dette, at der indtil Dato er stillet godt 400 Mill. Kr. til Raadighed. Deraf er udbetalt ca. 240 Mill. Kr. Af disse 240 Mill. Kr. er kun afskrevet pr. 1. April d. A. 60 Mill. Kr. For indeværende Finansaar er der yderligere opført 38 Mill. Kr. til Afskrivning. Dette giver et samlet Beløb paa 98 Mill. Kr., men tilbage er altsaa ikke mindre end ca. 140 Mill. Kr., som vi overfører til Afskrivning i de kommende Finansaar. Det havde i og for sig været ønskeligt, om man i disse Aar, hvor Indtægterne har givet saa store Beløb, havde kunnet afskrive en langt større Del af det Tilskud, som Staten har ydet til sin Beskæftigelsespolitikks Fremme.

Jeg skal endvidere nævne, at Staten for de forskellige Krigsforsikringsinstitutter er ude med en Garanti paa 80 Mill. Kr., som kan antages at blive effektiv. I hvert Fald har de øvrige Garanter, altsaa de private Banker og Forsikringselskaber, faaet Paalæg om, henholdsvis fra Banktilsynet og Forsikringsraadet, at afskrive den samlede Garantisum, der svarer til Statens 80 Mill. Kr., men Staten har af sine 80 Mill. Kr. til Dato kun afskrevet 58 Mill. Kr., saa at der stadig resterer 22 Mill. Kr. Heller ikke her kan man sige, at Staten har ført en overdreven eller flot Afskrivningspolitik.

Jeg vil endvidere nævne, at Staten vedvarende paa sin Status har optaget Aktiver, paa hvilke det havde været meget ønskeligt at foretage betydelige Afskrivninger, som man imidlertid ikke har kunnet finde Plads til inden for vore finansielle Rammer. Jeg nævner som de vigtigste de saakaldte Kulturbaner paa § 16, der netop er overført til denne Paragraf, fordi disse Baner ikke er i Stand til at yde fuld Forrentning af den indestaaende Kapital og derfor heller ikke kan betragtes som Aktiver, hvis Værdi svarer til de nominelle Beløb, hvormed de er opført. I samme Forbindelse vil jeg gerne nævne Statens Aktier i de private Jernbaner og endelig Statens rentefri Laan, der opføres paa Statens Status med deres fulde Beløb.

Endelig vil jeg anføre følgende Betragtning: De Afskrivningsprocenter, der anvendes ved Statens Afskrivning, er i sig selv ikke overdrevent høje; det faar endda være, men Udgangspunktet for Afskrivningsprocenternes Anvendelse er i